

Трон подоланих богів. Боги і чудовиська. Книга 2

КУПИТИ

Несамовите ревіння Діанни роздерло небеса і струснуло всі світи — щось у ній безповоротно зламалося. Її внутрішній звір, що дрімав сотні років, урешті вирвався на волю. Розпалена горем і жагою помсти, вона щораз ближче підступає до краю прірви, караючи всіх причетних до загибелі її сестри.

Ліам — єдиний, хто здатен її спинити. Задля неї він знову стає собою — Семкаїлом, королем богів. Доки він із Рукою намагається допомогти Діанні подолати біль, що зжирає її зсередини, його давні вороги повертаються, щоб скористатися слабкістю Нищителя Світів. Чи вистачить у Семкаїла сил урятувати ту, хто не бажає порятунку, тоді як над ним самим нависла небезпека, а світ опинився на межі існування?

Несамовите ревіння Діанни роздерло небеса і струснуло всі світи — щось у ній безповоротно зламалося. Її внутрішній звір, що дрімав сотні років, урешті вирвався на волю. Розпалена горем і жагою помсти, вона щораз ближче підступає до краю прірви, караючи всіх причетних до загибелі її сестри. Ліам — єдиний, хто здатен її спинити. Задля неї він знову стає собою — Семкаїлом, Королем Богів. Доки він із Рукою намагається допомогти Діанні подолати біль, що зжирає її зсередини, його давні вороги повертаються, щоб скористатися слабкістю Нищителя Світів. Чи вистачить у Семкаїла сил урятувати ту, хто не бажає порятунку, тоді як над ним самим нависла небезпека, а світ опинився на межі існування?

Колись світ мав значення. Моя сестра захворіла, і Кейден її врятував, повернувши дихання, яке світ загрожував у неї забрати. Він перетворив мене, зробив однією зі схожих на нього й подарував надзвичайні сили, які змушували здригатися навіть нічних створінь. В обмін на це я виконувала його накази й по-своєму про нього дбала.

Звісно, я мала не найкращий робочий графік, та й іноді втрачала над усім контроль. «Убий цього, Діанно. Покаліч того, Діанно. Принеси оце, Діанно». Він ставив безліч вимог, але водночас було просто. Усе мало сенс, доки не з'явився він.

Його звали королем богів, Нищителем Світів. Я не мала наміру його повертати, але коли в бою вбила одного з його небожителів, він з'явився, щоб помститися, і світ зупинився.

Останній із живих богів знову вийшов на передній план, й Іншосвіт здригнувся.

Кейден шукав стародавню реліквію й доручив нам її знайти. Я пробралася на раду мертвих, щоб дізнатися, чи приніс Нищитель Світів її із собою. Потреба захищати Габі століттями була рушійною силою мого життя, але цей Нищитель Світів мав щось таке, що притягувало мене до нього, як метелика до вогню. Я не зуміла триматися від нього якомога далі — і це моя перша помилка. Друга помилка — мене спіймали. Він та його

поплічники ув'язнили мене, марно намагаючись витягнути з мене мої таємниці.

Під час невдалої спроби втечі я зробила вибір, зумовлений страхом, любов'ю та величезним бажанням вберегти Габі — і цей вибір змінив усе. Далі найскладніше. Ще один обмін на життя Габі - укладена угода з моїм ворогом, Нищителем Світів. Його люди мали оберігати її, доки ми із ним полювали за артефактом. Я робила це для неї. Я не мала вибору. Кажуть, що ворог мого ворога — мій друг, проте наслідки моєї зради ранили надто глибоко.

Я залишалася з Ліамом, працювала з ним.

Дні перетворювалися на місяці, доки ми шукали реліквію.

Гнівні погляди змінилися на палкі, суперечки — на жарти, а іскра між нами переросла в пекуче полум'я. Наша ненависть одне до одного випарувалася, і її замінило щось геть смертоносне й набагато солодке.

Провівши кілька тижнів із союзниками й подолавши напругу, що наростала між нами, ми нарешті знайшли серйозну зачіпку, тож вирушили в завершальний похід в рамках нашої місії. Ми знайшли Книгу Азраїла в давно забутій гробниці й потрапили в пастку. Відчайдушно намагаючись порятувати Семкаїла й увесь світ, я ризикнула життям. Та він не забрав книгу, а натомість урятував мене.

Книга опинилася в руках ворога, а ми перешили до плану Б і вирушили до останків світу Ліама. Ми відвідали фатума, який відкрив нам пророцтво про майбутні події та про наближення кінця світу.

Ми навіть не підозрювали, що серед наших лав є зрадники. Люди, яким я довірила своє життя й життя Габі, виявилися на боці Кейдена. Вони скористалися нашою відсутністю і через мою зраду забрали єдину людину, яку я любила понад усе, та передали Кейдену. Ми негайно повернулися до Онуни, марно шукаючи її, аж поки перед нами не ввімкнули трансляцію, яка облетіла весь світ і всі королівства. Кейден мав послання для нас — для мене — і хотів, щоб світ його також почув.

Усього лише клацання — один-єдиний тріск, і світ, колись наповнений сенсом, утратив його.

«Ось як настане кінець світу», — нашіптував фатум, і я мала намір їм показати, що він мав рацію.

I

Семкаїл

ВІДТОДІ, ЯК ВОНА ПІШЛА, МИНУЛО 20 ТИСЯЧ 160 ХВИЛИН. Я лічив кожну. Мій погляд ковзнув на великий годинник в іншому кінці кімнати. 161 хвилина.

— Тобто гігантське лускате чудовисько з крилами знищило половину Срібного міста та просто зникло?

Ведуча вовтузиться на своєму місці, витріщаючись на мене. Здається, 11 звати Джилл. Чи, може, Джасмін?

Розпечений метал облікав мою шкіру, поки я скидав із себе величезний шмат залізяччя. Земля гуркотіла, доки вибирався з ями, що утворилася від падіння мого тіла, і коли вилітав на вулицю. У вухах дзвеніло, і щойно я доторкнувся до них, мої пальці намокли. Сріблястий блиск на них сказав мені все. Кров. Вона так голосно кричала, що мої барабанні перетинки лопнули.

Я відкинув голову назад, коли небо роздерло інше несамошите ревіння, сповнене болю, гніву та цілковитого розпачу. Довколишні вікна дрижали, і мені стало цікаво, чи чують його в інших світах.

Потужний помах крил, потім ще один, — і вона опинилася в повітрі. Грім розітнув небо вслід за нею, від швидкості її злету повітря розтікалося в різні боки. Вулицю охопили вогні й сирени, а будівлі навколо мене лоскотали язики полум'я.

Я не міг перестати думати про час, проведений з нею, про кожну мить, від першої до останньої. Слова Діанни відлунювали так, ніби ми знову опинилися в тому проклятому особняку.

Її усмішка щось у мені пробудила, і вперше за тисячу років я відчув, як тріснув лід, яким скував своє серце. Крізь густі вії вона дивилася на мене своїми карими очима з таким теплом, наче я чогось вартий. Вона простягнула мені свій мізинець, і я затамував дихання. Що зі мною не так?

— Клянуся мізинцем, що ніколи не покину вас, Ваша Високосте.

Знову ці її чудернацькі фрази, але для мене вони мали значення. Мене покинули всі дорогі мені люди. Я втратив їх і віддалився, але ця істота... ні, ця жінка, пообіцяла мені саме те, про що я так просив. Такі прості слова, такий простий вчинок щось у мені надломилі та перевернули мій світ.

Я втупився в порожнє нічне небо, спостерігаючи, як її темні крила розтинають небеса, як витончена постать щезає в клубах хмар. Якогога далі від мене.

— Ти заприсяглася, — прошепотів я, а сирени вили без упину.

Редакцію заповнив гамір, вириваючи мене зі спогадів і повертаючи назад у реальність. На нас скерували світло прожекторів. Я так і не запам'ятав імені жінки, яка сиділа навпроти мене, навіть попри постійні нагадування інших осіб.

Зникла? Ось що вони казали. Тікаючи, вона проломила діру в тій будівлі й у моїх грудях.

Я почепив на обличчя усмішку із фальші й відчаю. Схилився вперед.

— «Зникло» — це, м'яко кажучи, не зовсім вдале слово.

Як вам відомо, могутнім істотам дуже легко сховатися.

Щоки її злегка спалахнули, а в мене аж закрутило в животі.

Як-то легко маніпулювати смертними за допомогою усмішки й гарних слів. Вони и гадки не мали, що на них чекає. Я побоювався, що невдовзі будуть нові жертви.

— Так, і щодо цього, як ви хочете, аби вас називали люди?

— вона підсунулася ближче, заправляючи пасмо волосся за вухо. — Ви ж офіційно повернулися.

Я не замислився й не затнувся. Бо знав відповідь і надто довго її заперечував.

— Семкаїл, — і знову вимушено усміхнувся. Невже вони не помічають?
— Звіть мене Семкаїлом.

Ліам слугував щитом, за яким я ховався, ніби міг прикидатися кимось іншим, не Нищителем Світів. Ліам — це моя спроба розпочати все з початку, навіть якщо цей початок виявився невдалим. Ліам вартував мені всього. Якби я був тим правителем, для якого писався кожен текст, тим захисником, якому старі боги ставили пам'ятники, можливо, зумів би її врятувати, допомогти їй. Тож ні, Семкаїл — це той, ким я був. Той, ким я буду завжди, і Ліам загинув разом з тією частиною серця Діанни, що розбилася тієї ночі.

Рекомендована література

Дім Неба і Подиху.
Місто Півмісяця. Книга
2

Книга Азраїла. Боги і
монстри. Книга 1

Дім Землі та Крові.
Місто Півмісяця. Книга
1

Ураганні війни. Книга 1

Пробудження мусонів.
Книга 2

Обитель
помаранчевого дерева

Перейти до категорії
Фентезі

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ